

til den type formål, som vi snakker om her, og nu bliver de så brugt til formålet.

Mon ikke alle her i Folketinget er enige om, at hvis der så på et eller andet senere tidspunkt her i år opstår en eller anden forfærdelig katastrofal situation et eller andet sted, som kræver en akut indsats, jamen så plejer vi jo også at finde penge til det, sådan har vi jo altid haft det.

Der er altså inden for de eksisterende rammer afsat en reserve til sådan nogle akut opståede situationer, og nu er der sådan en situation, og så bruger vi pengene. Det synes jeg er at bruge pengene fuldstændig, som de var tænkt.

Jann Sjursen (KRF):

Plejer, må jeg sige til statsministeren, i denne her sammenhæng er lige præcis det, jeg sagde tidligere, nemlig at Folketinget nok beslutter sig for på forslag fra regeringen, at der skal findes flere penge til humanitær bistand, det så vi f.eks. i forbindelse med Kosovokrigen, men at pengene bliver fundet inden for den samlede ulandsramme, og at man så netop tager pengene fra andre konti, herunder også fra konti, som skulle gå til mere langsigtet bistand.

Det er realiteterne, og det er det, Folketinget og regeringen plejer, og derfor er mit spørgsmål: Burde vi ikke gøre op med »plejer« i denne her forbindelse? Burde Danmark ikke som krigsførende nation sige: Vi er også villige til at yde nye penge til den nødvendige humanitære bistand, så vi kan påtage os de indsatser, som er til at forudse skal til i Afghanistan, på Afrikas Horn og mange andre steder i år, sådan som verden desværre ser ud? Den er ikke blevet bedre, efter at Irakkrigen er brudt ud.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det Kosovoeksempel, som hr. Jann Sjursen nævner, er jo fra den tidligere regerings tid.

Jeg vil blot sige til hr. Jann Sjursen, at jeg synes, hr. Jann Sjursen tager sorgerne på forskud, for de beslutninger, der er truffet her, går altså ikke ud over ulandsprojekter eller humanitært arbejde andre steder. Der tages penge fra en reserve, der netop er afsat til humanitær indsats, til genopbygningsindsats og lignende, så penge bliver brugt efter deres formål.

Så synes jeg, at det er at tage sorgerne på forskud allerede nu at begynde at spekulere på, hvad der så sker på et eller andet tidspunkt senere i år, hvis der nu pludselig opstår nye akutte situationer andre steder. Så var det bare, at jeg svarede: Lad os dog ikke nu tage sorgerne på

forskud, lad os tage stilling til det, hvis det opstår, og der er da en tradition for i Folketinget, at hvis der opstår akutte nødsituationer rundt omkring i verden, så plejer vi altså også at kunne finde penge til at hjælpe i sådan en situation.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

For at tage hensyn til de sidste to hovedspørgere vil jeg afslå, at medspørgere kan komme ind her. Derfor er spørgsmålet sluttet, og den næste hovedspørger er fru Pia Kjærsgaard. Værsgo.

Spm. nr. US 88

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg vil godt tilbage til den irakiske hærchef, for også Dansk Folkeparti mener, at der er noget her, som ikke har været kørt særlig smidigt eller ordentligt fra regeringens side.

Jeg er ganske enig med statsministeren, når han tidligere i dag udtalte, at det er SR-regeringen, der havde ansvaret for, at den irakiske hærchef overhovedet kom ind i landet, at det var nogle umulige udlændingeregler, som gjorde, at det overhovedet kunne lade sig gøre.

Men der, hvor jeg synes, der er et problem, er jo, at der i regeringsgrundlaget står: »Krigsforbrydere og andre på tålt ophold skal undersøges af politiet. Disse skal sættes i den aflukkede del af Sandholmlejren eller et andet egnet sted, indtil det er afgjort, om de skal retsforfølges eller ej.«

Der er slet ingen tvivl om, at den del af regeringsgrundlaget primært var møntet på den irakiske hærchef, og vi havde jo en stor debat om det også under folketingsvalgkampen.

Kl. 13.50

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan da også sige til fru Pia Kjærsgaard, at selvfølgelig giver det, vi har set med hærchefens pludselige forsvinden, anledning til overvejelser om, hvorledes man skal forholde sig i den type sager.

Nu er det jo heldigvis ikke så mange af lige præcis den type sager, vi har, men naturligvis må det give anledning til nogle overvejelser. Regeringsgrundlaget er meget klart, og regeringen agter selvfølgelig at leve op til regeringsgrundlaget.